

A black and white portrait of Sigmund Freud, showing his face from the chest up. He has a full white beard and mustache, and is looking slightly to the right. The background is dark and textured.

SIGMUND FREUD
(1856–1939):

CREADOR DE LA PSICOANÀLISI

Índex

1. UBICACIÓ: L'AUTOR I LA SEVA ÈPOCA

1.1. LA "SOSPITA" DE FREUD

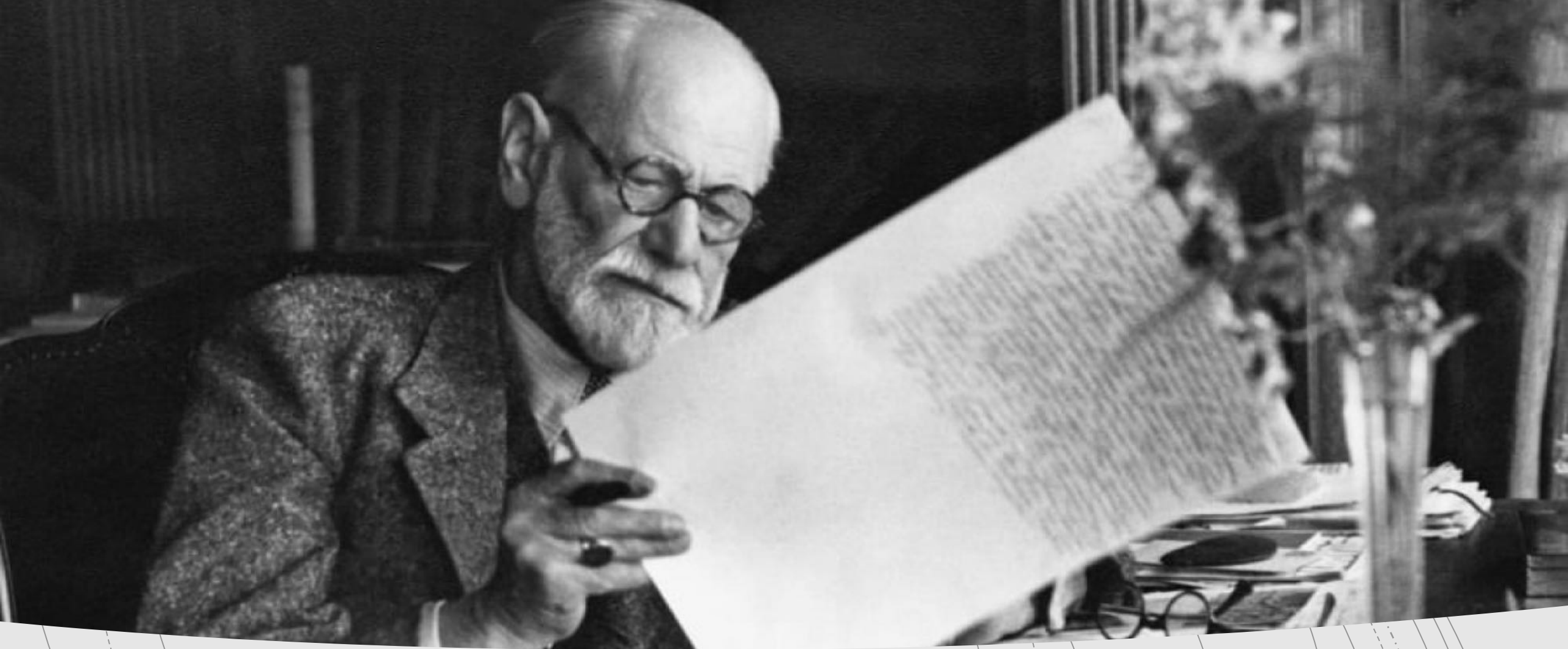
1.2. FREUD: CREADOR DE LA PSICOANÀLISI

2. LA DESCOBERTA DE L'INSCONSCIENT: EL CAS D'ANNA O.

3. LA TEORIA DE LA PERSONALITAT

4. TEORIA DE LA SEXUALITAT HUMANA

5. "EL MALESTAR EN LA CULTURA" (1929). ANÀLISI DE LA CIVILITZACIÓ:

“El somni és la realització (disfressada) d’un desig reprimit.”

“No ens sentim còmodes en la civilització del present.”

1. Ubicació: l'autor i la seva època

Psiquiatre austríac, Freud neix a Freiberg, a la regió de la Moràvia-Silèsia de l'Imperi austríac (situada a l'actual República Txeca). Després de graduar-se a la facultat de medicina de la Universitat de Viena, estudia a França, on té la possibilitat de dedicar-se a la hipnosi sota la guia de Charcot, gran mestre de l'estudi de la neurosi. Posant la seva atenció a l'existència de l'inconscient, funda la psicoanàlisi. Designa Carl Jung com el seu successor, però posteriorment es produeix una ruptura entre tots dos. Els seus darrers anys de vida transcorren a Londres, on emigra fugint de la persecució nazi.

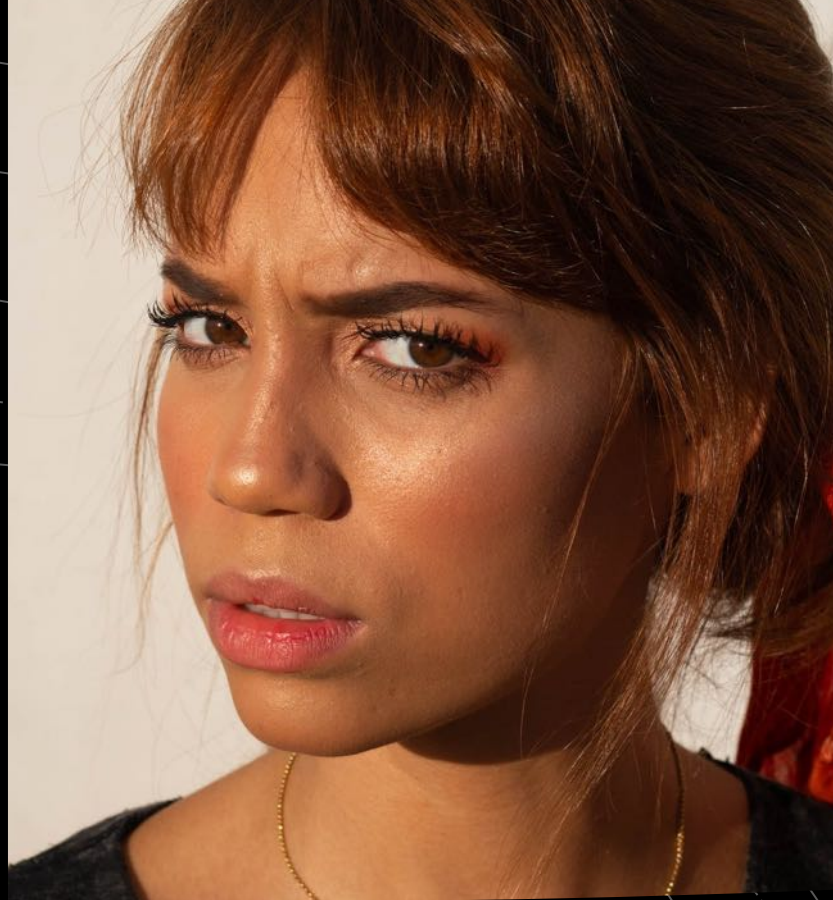

Escoltem el mateix Dr. Freud parlant de la seva experiència vital, de la psicoanàlisi i de l'impacte que va tenir aquesta teoria a la seva època.

B B C

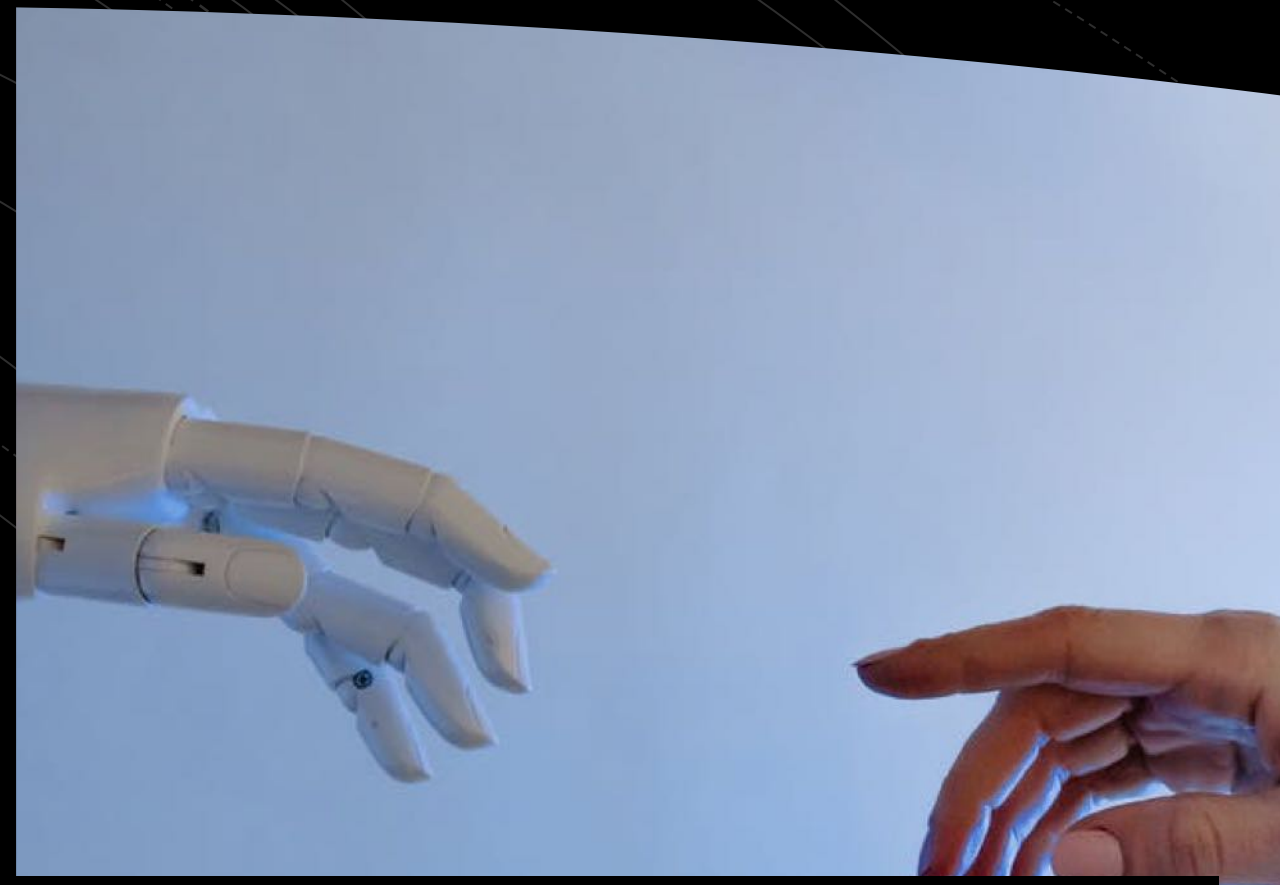
https://youtu.be/G_wGCMuDhN4

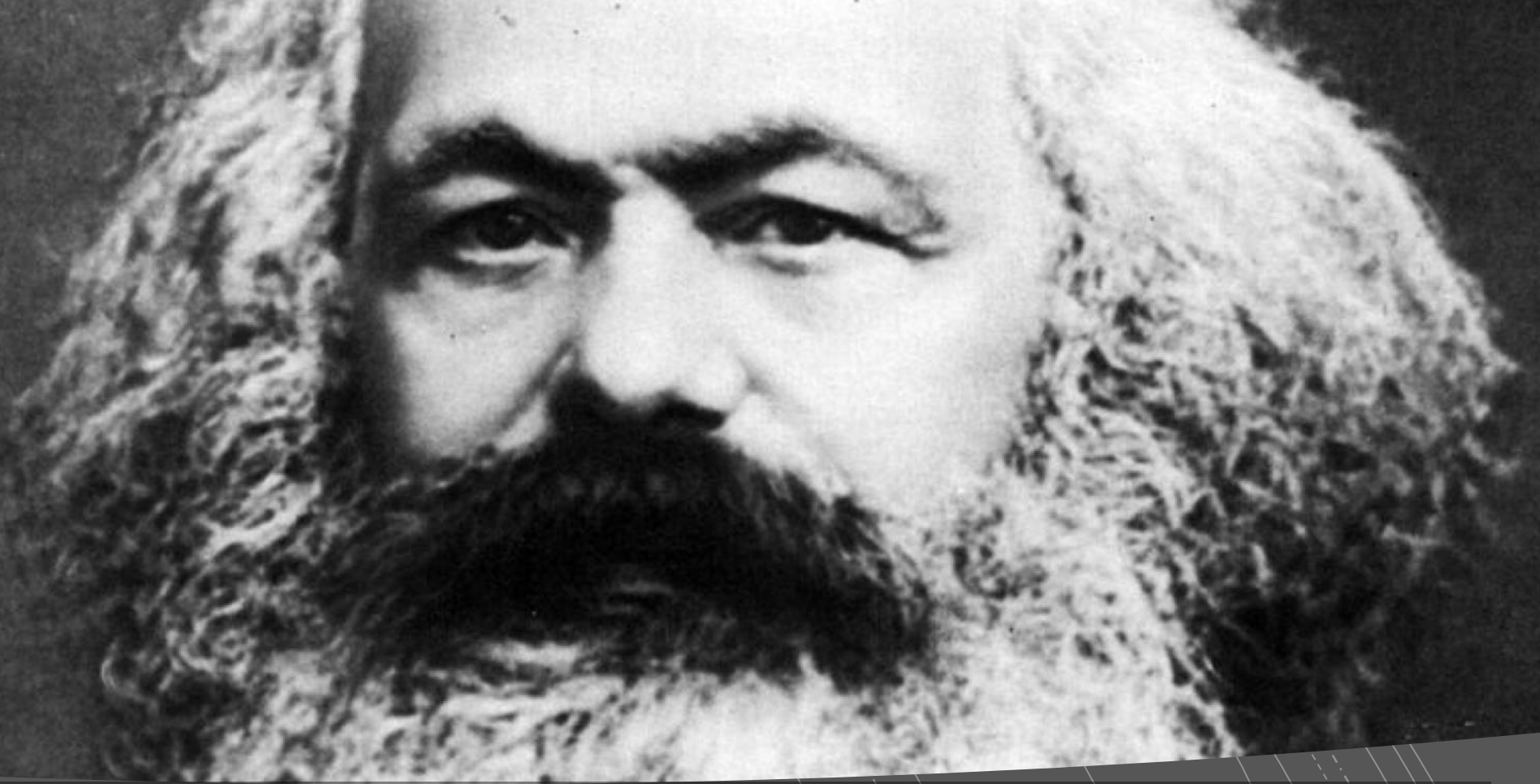
1. 1. LA “SOSPITA” DE FREUD

- Marx, Nietzsche i Freud han estat anomenats “els filòsofs de la sospita”. Els tres tenen en comú l'esforç per descobrir l'engany que s'ha instaurat a la societat moderna.

- **L'herència de la Il·lustració havia deixat la creença que la RAÓ i la LLIBERTAT donarien lloc a un progrés constant tant en el camp del coneixement teòric i pràctic com en la millora de les condicions de vida.**

Marx

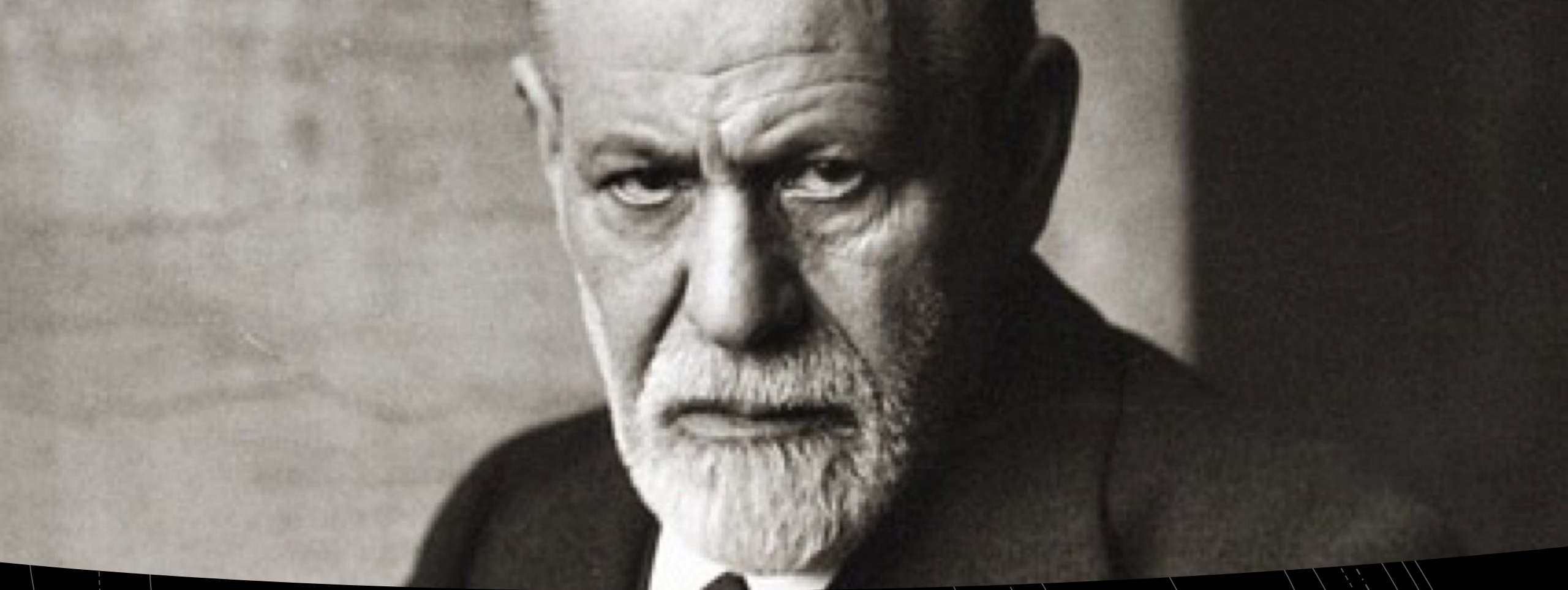
- **Marx** descobreix que el “liberalisme burgès” (la llibertat) que proclamen els il·lustrats provoca “alienació” (pèrdua de sí mateix) en el treballador i, per tant, una pauperització o empobriment progressiu de la classe obrera.

Nietzsche descobreix que darrera de la moral racional-occidental hi ha un “home de ramat” (desgraciat, digne de commiseració), un home feble, submís, que enganyat per falsos transcendentalismes nega l’única cosa certa que té: la vida i les seves manifestacions.

- Tots els valors de la moral judeo-cristiana han nascut des del ressentiment contra la vida: l'home, segons Nietzsche, és "esclau" d'una moral que menysprea aquest món terrenal i busca el refugi i la comoditat de les veritats establertes.

Freud

- Finalment, **Freud** descobreix que la raó no és l'únic àmbit de la personalitat humana: darrera la consciència hi ha un dinamisme superior que exerceix pressions i influències sobre el que una persona pensa i fa: l'inconscient.

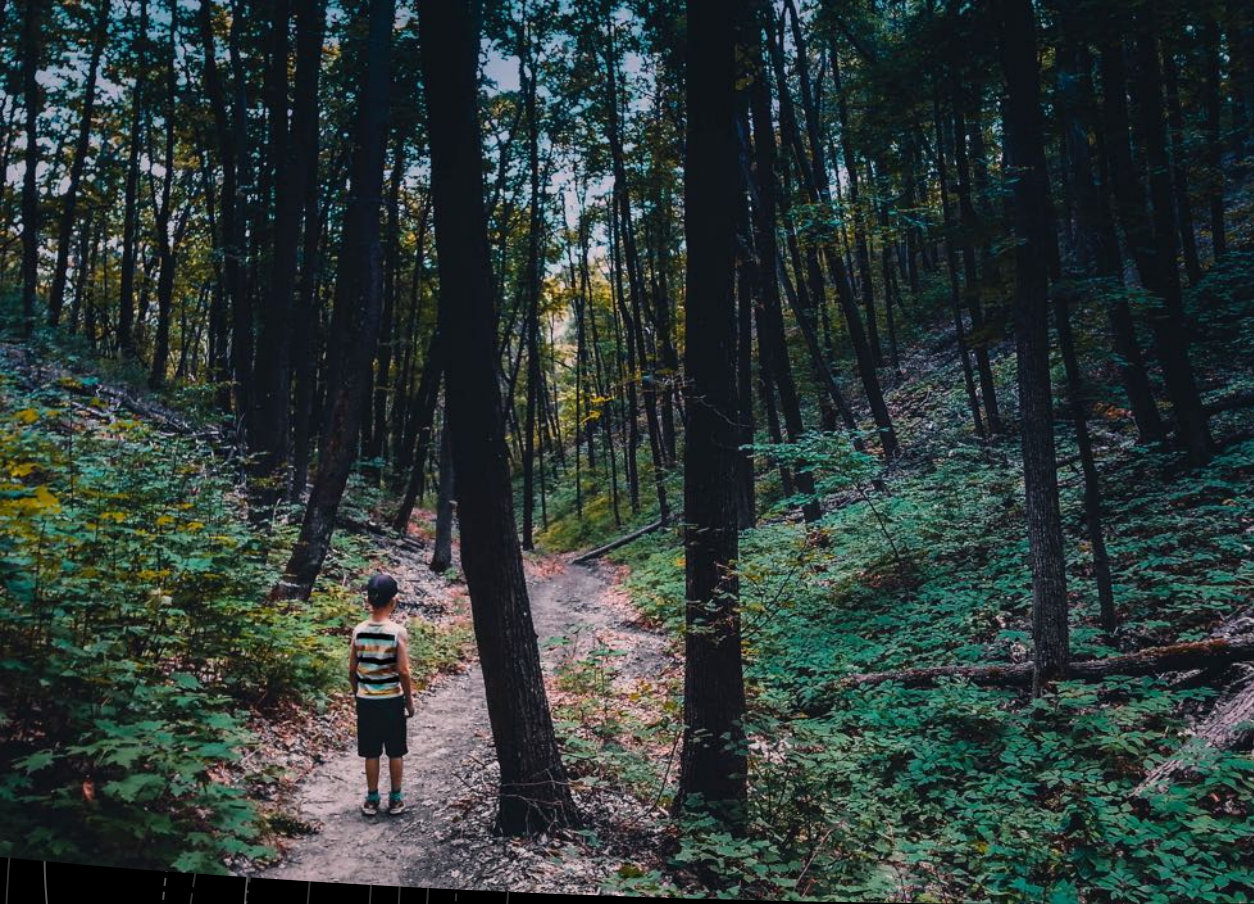
- Freud dubte de la capacitat de la raó humana per fundar racionalment i autònomament la seva pròpia existència: la raó (il·lustrada-empírica) no ens condueix necessàriament a la llibertat (Kant), sinó que esdevé un possible senyal de neurosi i de desequilibri mental.

*Freud, pasión
secreta* (1962),
John Huston

INTRODUCCIÓ

- En resum, els tres pensadors sospiten de les promeses dels ideals il·lustrats i arriben a una idèntica conclusió: el desconeixement de la autèntica realitat (la realitat econòmica, la realitat moral i la realitat psíquica) condueix a la desorientació existencial de l'ésser humà:

Ésser humà alienat
(deshumanitzat, cosificat)
segons Marx.

Ésser humà de
ramat (submís,
esclau) segons
Nietzsche.

Ésser humà neuròtic
(reprimit, malalt)
segons Freud.

1.2. FREUD: CREADOR DE LA PSICOANÀLISI

- Freud (metge vienès) és el creador de la psicoanàlisi.
- Aquest terme té, en Freud, un triple significat.
- En primer lloc, fa referència a un mètode de coneixement de l'origen de certes malalties nervioses, les neurosis, i la teràpia que cal seguir per a la seva curació.

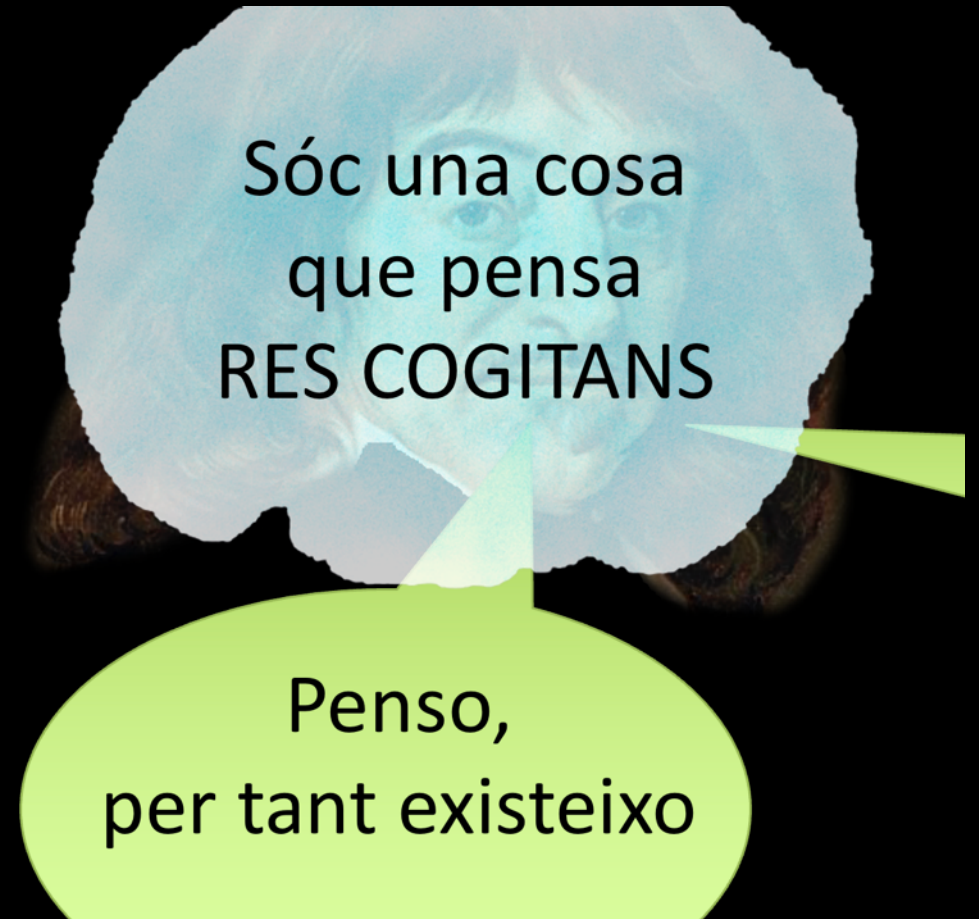

- En segon lloc, és una teoria de la personalitat, una concepció de l'estructura mental del subjecte humà i les diverses forces, sovint antagòniques, que actuen en el psiquisme.

Finalment, la psicoanàlisi és una teoria de la cultura, una explicació d'amplis aspectes de la conducta social: l'art, la moral, la religió, la ciència, etc.

Un dels mèrits filosòfics de Freud és la hipòtesi de l'inconscient. La descoberta és revolucionària ja que contradiu les afirmacions de la majoria dels filòsofs anteriors que identificaven psiquisme amb la consciència: "No sóc més que una cosa que pensa", deia Descartes (l'home = consciència = raó).

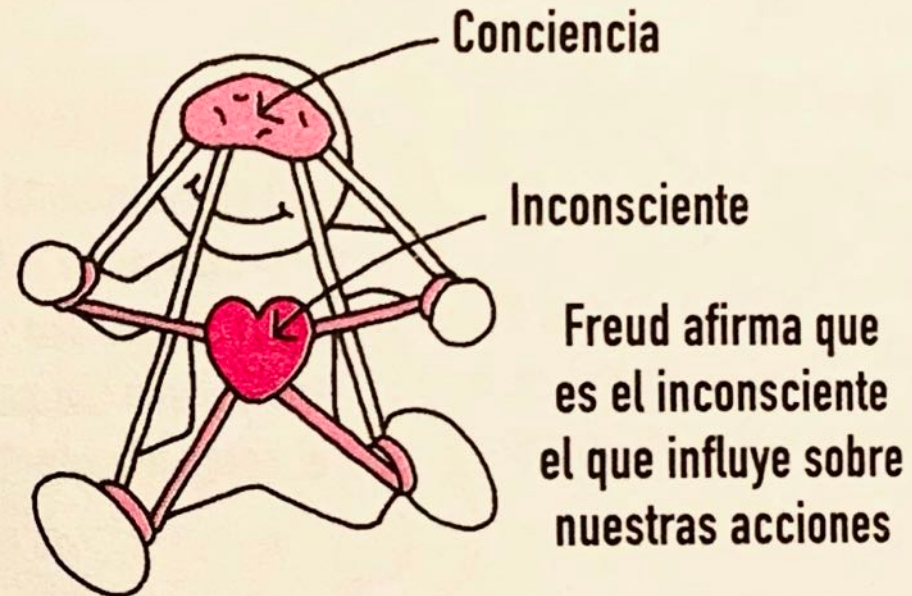
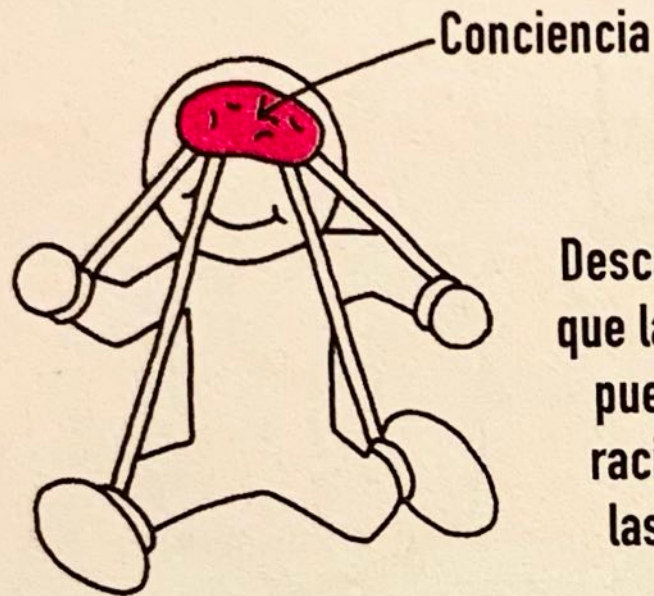
A partir del *cogito ergo sum* de Descartes, en filosofia es dona per descomptat que el jo és la pròpia consciència i la consciència es pot controlar amb la raó. Freud sosté per contra que la major part de les accions humanes estan governades per l'inconscient, sobre el qual la raó no exerceix cap poder.

L'INCONSCIENT

Freud descobreix que la major part de la nostra vida queda sota el domini de l'inconscient (d'unes forces psíquiques irracionals, instintives, que no admeten explicació lògica ni raonada). Per tant, el model d'ésser humà que regula i dirigeix la seva vida, que sap el que fa i el que "ha de fer", guiat sempre per la raó, aquell ésser racional, autònom, lliure en les seves decisions i actes, és fals.

Los recuerdos que queremos olvidar se borran y se “desplazan” hacia aquella parte de nuestra mente de la que no somos conscientes. Estos recuerdos pueden provocar neurosis o ansiedad, entre otras manifestaciones.

Cita:

“La psicoanàlisi es veu obligada, per l'estudi de les repressions patògenes i d'altres fenòmens que més endavant mencionarem, a concedir una extraordinària importància al concepte de l'inconscient. Per a la psicoanàlisi *tot és en un principi, inconscient*, i la qualitat de la consciència pot afegir-se després o faltar sempre. Aquestes afirmacions ensopegaren amb l'oposició dels filòsofs, per als quals el conscient i el psíquic són una mateixa cosa, resultant-los inconcebible l'existència del psíquic inconscient. La psicoanàlisi va haver de seguir endavant sense fer cas d'aquesta idiosincràsia dels filòsofs, basant-se en observacions realitzades en material patològic, absolutament ignorades pels seus opositors i referint-se a la freqüència i a la força d'impulsos dels que res no sap el propi subjecte.” (S. FREUD, *Autobiografia*)

L'Inconscient és un conjunt d'energies (forces instintives o pulsions), continguts reprimits i representacions que s'escapen al nostre control racional i conscient perquè una barrera (censura) no els permet exterioritzar-se.

La força instintiva fonamental de l'individu és de caràcter sexual (libido). Els elements estructurals de la personalitat són l'Allò, el Jo i el Superjo.

El fet d'exterioritzar els conflictes per la paraula (fer conscient allò que es troba a l'inconscient) alleugera els símptomes de la malaltia nerviosa.

La infància és un període molt significatiu en el desenvolupament de la personalitat.